

นโยบายการลงทุนของบริษัทเงินทุน

(The Investment Policies of Finance Companies)

ลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่งของบริษัทเงินทุนก็คือการนำเอาเงินทุนที่ระดมมาได้จากประชาชนโดยทั่วไปนั้นไปลงทุนโดยการใหญ่และให้บริการทางการเงินทั้งในระยะสั้นระยะปานกลาง และโดยเฉพาะในระยะยาวแก่สถานพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรมซึ่งธนาคารพาณิชย์อื่นเป็นสถาบันการเงินที่มีการดำเนินงานคล้ายบริษัทเงินทุนไม่สามารถทำได้เนื่องจากมีกฎหมายจำกัดไว้ ถึงแม้ว่าข้อกำหนดความควยบริษัทเงินทุนจะได้จำแนกบริษัทเงินทุนเป็น 4 ประเภทดังได้กล่าวไว้ในบทก่อนแล้วก็ตาม ปรากฏว่าบริษัทเงินทุนส่วนใหญ่ก็ได้ยื่นความจำนงขออนุญาตประกอบธุรกิจเงินทุนทั้ง 4 ประเภทไว้ในครั้งเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการขยายการค้าเงินงานในอนาคตและนอกจากนี้บริษัทเงินทุนส่วนใหญ่ก็ได้ขออนุญาตดำเนินธุรกิจหลักทรัพย์ควบคู่กันไปควย ฉะนั้นบริษัทเงินทุนที่ประกอบธุรกิจด้านหลักทรัพย์เหล่านี้ย่อมมีบทบาทอย่างมากต่อการพัฒนาตลาดเงินทุน

สำหรับนโยบายการลงทุนของแต่ละบริษัทเงินทุนย่อมแตกต่างกันไปตามประเภทของธุรกิจที่ตนได้รับอนุญาต แต่พอจะสรุปได้ว่าส่วนใหญ่เป็นการให้สินเชื่อวงการค้าธุรกิจดังจะได้อธิบายในตอนต่อไป

นอกจากนี้บริษัทเงินทุนยังดำเนินงานในค่านอื่นอีกคือ

1. การรับประกันการออกหลักทรัพย์หรือหุ้นของบริษัทอื่น (Securities Underwriting)
2. การจัดจำหน่ายหลักทรัพย์หรือหุ้นที่มีอยู่ในตลาดแล้ว ซึ่งอาจจะทำการซื้อขายแทนลูกค้า (Securities Broker) หรือซื้อขายในนามของบริษัทเอง (Securities Dealer)
3. ให้บริการแนะนำและคำปรึกษาทางการเงิน (Financial Advisory and Consultancy Services)
4. ให้บริการจัดหาแหล่งเงินทุน (Financing Services)

การให้บริการสินเชื่อ (Credit Services)

ในปัจจุบันวงการธุรกิจที่ต้องการสินเชื่อระยะสั้นเพื่อนำไปใช้เป็นทุนหมุนเวียน หรือเพื่อใช้เป็นเงินทุนในการดำเนินธุรกิจ เช่น เงินทุนสำหรับสินค้าคงคลัง ลูกหนี้ หรือเพื่อลดเงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร สามารถขอกู้ได้จากบริษัทเงินทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินเชื่อระยะยาวซึ่งมีระยะเวลาชำระคืนนานเพื่อให้กิจการนั้นมีสภาพคล่อง (Liquidity) ธนาคารพาณิชย์ไม้อาจจะให้ได้ ประเภทของสินเชื่อที่บริษัทเงินทุนให้แก่วงการธุรกิจ แบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้ :-

1. **สินเชื่อระยะสั้น (Short-term Credit)** เป็นการให้บริการสินเชื่อของบริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุนเพื่อการพาณิชย์

1) **Call Loan หรือ Call Money** เป็นการให้กู้โดยตรงแก่บริษัท-การค้า หรือบริษัทเงินทุนด้วยกันซึ่งสามารถเรียกคืนได้ทันที ส่วนใหญ่จะเป็นการให้กู้แก่บริษัทที่ต้องการใช้เงินทุนหมุนเวียนเป็นจำนวนมาก สินเชื่อประเภทนี้อาจจะมีหลักทรัพย์ หรือบุคคลค้ำประกัน หรือไม่มีการค้ำประกันก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับฐานะการเงินของบริษัทนั้น ๆ แต่ในทางปฏิบัติ บริษัทผู้กู้จะออกตั๋วสัญญาใช้เงินให้บริษัทเงินทุนโดยสัญญาจะจ่ายจำนวนเงินที่ขอกู้พร้อมดอกเบี้ยตามอัตราดอกเบี้ยที่ตกลงกันซึ่งจะแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนเงินที่ขอกู้ และระยะเวลาที่ขอกู้ ในตั๋วสัญญาใช้เงินจะระบุวันที่ชำระเงินคืนด้วย

2) **การให้สินเชื่อโดยการซื้อลดตั๋วแลกเงิน (Trade Acceptance)** และตั๋วเงินซึ่งธนาคารรับรองอาวัด (Banker's Acceptance) ตั๋วแลกเงินชนิดนี้คือ ตราสาร ซึ่งบุคคลหนึ่งเรียกว่า ผู้สั่งจ่าย สั่งบุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่า ผู้จ่าย ให้ใช้เงินจำนวนหนึ่งแก่บุคคลหนึ่ง หรือให้ใช้ตามคำสั่งของบุคคลคนหนึ่งซึ่งเรียกว่า ผู้รับเงิน เมื่อถึงกำหนดใช้เงิน ถ้าผู้รับเงินหรือผู้ทรงตัวต้องการใช้เงินก่อนกำหนดชำระก็เอาตั๋วแลกเงินนี้มาขายลดกับบริษัทเงินทุน ผู้ทรงตัวอาจมีฐานะไม่ดีแต่ก็สามารถจะหาเงินทุนหมุนเวียนระยะสั้นได้โดยอาศัยฐานะของผู้จ่ายเงินตามตั๋วแลกเงิน .

2. สินเชื่อระยะปานกลางและระยะยาว (Medium & Long-term Credit)

เป็นสินเชื่อประเภท **Term-Loan** ซึ่งมีกำหนดชำระคืนเกินกว่า 1 ปี ส่วนใหญ่เป็นการกู้เงินเพื่อการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร หรือเมื่อต้องการขยายกิจการ ขยายโรงงานหรือตั้งโรงงานใหม่ สินเชื่อประเภทนี้เป็นการให้บริการของบริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุนเพื่อการพัฒนา โดยเฉพาะสินเชื่อระยะยาวมีลักษณะที่คู่ประการหนึ่ง คือ ผู้กู้สามารถใช้จ่ายเงินลงทุนในการจัดซื้อสินทรัพย์ถาวรซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการดำเนินงานโดยที่ยังมีสภาพคล่อง เพราะการชำระหนี้ของสินเชื่อประเภทนี้เป็นการชำระคืนเป็นงวด ๆ ซึ่งผู้กูมีรายได้จากการดำเนินงานเพียงพอต่อการชำระคืน แต่โดยทั่วไปแล้วในระยะเริ่มต้นของกิจการของผู้กูมักจะได้รับการผ่อนผันระยะหนึ่งประมาณ 1-2 ปี ซึ่งอาจเป็นระยะที่กิจการยังไม่มีรายได้เลย เรียกว่า **ระยะปลอดหนี้ (Grace Period)**

เนื่องจากการให้สินเชื่อประเภทนี้บริษัทเงินทุนมีความเสี่ยงมาก ในการพิจารณาให้กู้ยอมต้องพิจารณาอย่างละเอียด โดยผู้ขอกู้จะต้องเสนอโครงการอย่างละเอียดซึ่งคล้ายกับการดำเนินงานของ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยซึ่งทำหน้าที่เป็นธนาคารพัฒนาอุตสาหกรรม (**Industrial Bank**) ถึงแม้จะมีการดำเนินงานที่คล้ายคลึงกันแต่บริษัทเงินทุนยอมให้การสนับสนุนและยอมเสี่ยงมากกว่าบริษัทเงินทุนฯ ที่มีกฎหมายเฉพาะจำกัดการดำเนินงาน ส่วนบริษัทเงินทุนยังอยู่ในระยะเริ่มต้น พ.ร.บ. ที่ออกใช้บังคับไม่จำกัดการดำเนินงานเท่า

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้สินเชื่อระยะยาว มีหลักเกณฑ์ใหญ่ ๆ ที่ใช้ในการพิจารณาค่าของกูว่าเหมาะสมที่จะให้กูยืมได้หรือควรจะปฏิเสธค่าของกูดังนี้ :-

1) พิจารณาจำนวนเงินลงทุนที่ใช้ในโครงการ เพื่อที่จะได้ทราบว่าผู้ขอกู้มีเงินลงทุนอยู่แล้วในโครงการนั้นเท่าใด และมีหนี้สินอื่นอีกเท่าใด เพราะการลงทุนโดยที่มีหนี้สินมากเกินไปยอมทำให้ผู้ใหญ่คือบริษัท เงินทุนมีความเสี่ยงและมักจะมีปัญหาค่านกระแสเงินสด (Cash Flow) เช่น ถ้ากิจการมีเงินลงทุนน้อยและหวังจะกู้เงินจำนวนมากมาใช้ในการดำเนินงานตามโครงการก็หมายความว่าผู้ขอกู้จะยอมรับความเสี่ยงเพียงเล็กน้อยและผลดีภาวะความเสี่ยงที่มากกว่าให้กับบริษัทเงินทุน ดังนั้นในการพิจารณาจำนวนเงินลงทุนที่จะใช้ตามโครงการ บริษัทจะให้ผู้ขอกู้ยอมรับผิดชอบในฐานะเป็นผู้ดำเนินงานเองโดยให้ใช้เงินทุนจากเจ้าของในจำนวนใกล้เคียงหรือมากกว่าจำนวนเงินลงทุนที่จะได้จากบริษัทเงินทุน พร้อมกันนี้จะได้พิจารณาทางค่านตัวเลขจากงบดุลของผู้ขอกู้ ถ้าเป็นกิจการที่ดำเนินมานานก็จะใช้ตัวเลขย้อนหลังไปประมาณ 5 ปีมาพิจารณารูานะของผู้ขอกู้ด้วย

2) พิจารณาคณะผู้บริหารงาน (Management Team) ซึ่งสำคัญมากโดยจะศึกษาว่าผู้บริหารงานนั้นเป็นใครมีความรู้ความชำนาญในโครงการนั้นอย่างไรบ้าง เช่น คำนการผลิต คำนการตลาด และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อายุของผู้บริหารงาน เช่น ถ้าอายุ 60 ปี อาจจะทำให้เห็นว่าผู้บริหารนั้นไปไม่ได้ไกล ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงตัวผู้บริหารย่อมมีความเสี่ยงเมื่อไม่สามารถหาคนอื่นมาแทนได้ อาจเป็นเหตุให้โครงการล้มเหลวไคงาย ดังนั้น บริษัทเงินทุนยังจะต้องพิจารณาถึงผู้ที่จะมาบริหารงานแทน (Second line management) ว่าผู้ขอกู้ได้มีการจัดเตรียมผู้บริหารงานแทนไว้ล่วงหน้าหรือไม่ ตลอดจนคุณสมบัติของบุคคลเหล่านั้นมีความรู้ความสามารถใกล้เคียงกับผู้บริหารงานเดิมอย่างไร การพิจารณาทางค่านผู้บริหารงานจึงต้องมีการพิจารณาตัวบุคคลโดยละเอียดและบางครั้งอาจจะสืบประวัติผู้บริหารงานนั้นด้วย

3) พิจารณาคำนการผลิต โดยจะทำการวิจัยต้นทุนที่ใช้ในการผลิตตามโครงการ เป้าหมายของการผลิต และความสามารถในการผลิต ซึ่งทั้งหมดนี้ประกอบด้วยราคาวัตถุดิบ แหล่งที่จะจัดซื้อวัตถุดิบเพื่อให้แน่ใจว่าจะสามารถจัดหาวัตถุดิบมาได้พอเพียงกับการผลิตตามโครงการ แรงงาน และค่าใช้จ่ายโรงงาน (Overhead Expenses) ซึ่งเป็นต้นทุนการผลิต และพลังงานอื่นที่ใช้ในการผลิตด้วย

4) พิจารณาทางด้านตลาดและการขาย จะศึกษาถึงความต้องการของตลาด ต่อผลิตภัณฑ์ ความเชื่อถือของตลาดมีมากน้อยเพียงใด ราคาของผลิตภัณฑ์นั้นเปรียบเทียบกับ ผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกันของคุณแข่งขันว่ามีความได้เปรียบเสียเปรียบกันอย่างไร คุณภาพของ ผลิตภัณฑ์ นโยบายการขาย การวางแผนที่จะมีส่วนแบ่งในตลาด (Market Share) มากน้อยเพียงไร ในการนี้บริษัทจะทำ Trade Checking โดยส่งเจ้าหน้าที่ของบริษัท สืบตามท้องตลาด และสอบถามจากคู่แข่ง

5) การคาดคะเนผลกำไร เมื่อได้พิจารณาตามข้อ 3 - 4 แล้ว บริษัทก็พอ จะประเมินผลกำไรในอนาคตของโครงการได้ นอกจากนี้บริษัทจะจัดทำงบประมาณเงินสด (Cash Flow) เพื่อให้ทราบถึงความสามารถในการชำระคืนเงินกู้และจะได้แบ่งจำนวน วงชำระและจำนวนเงินให้สอดคล้องเพื่อให้กิจการนั้นสามารถรักษาสภาพคล่องไว้ได้

6) พิจารณาจากด้านข้อเสียดังและความเชื่อถือในวงการธุรกิจของผู้ชื้อ ซึ่ง สามารถสอบถามได้จากสถาบันการเงินแหล่งอื่น ๆ ที่ผู้ชื้อกักตุนอยู่ เพื่อประกอบ การพิจารณาฐานะทางการเงินและข้อเสียดังของผู้ชื้อว่า เป็นที่เชื่อถือในตลาดเงินทุนอย่างใด เช่น มีการขอเงินเบิกเกินบัญชีจากธนาคารพาณิชย์หรือไม่ ได้เคยมีการขอกู้เงินลงทุนตาม โครงการอื่นจากสถาบันการเงินใดบ้าง เป็นต้น

7) พิจารณาด้านหลักประกัน (Security) บริษัทเงินทุนส่วนใหญ่จะเลือก ลูกค้านี้เป็นกิจการที่มั่นคงและเชื่อถือได้ ทั้งนี้เพราะการใหญ่ของบริษัทเป็น Clean Loans กล่าวคือไม่ต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกันแต่จะต้องมีการค้ำประกัน เช่น หนังสือค้ำประกันจาก ธนาคารพาณิชย์ หรือจากบริษัทที่เป็นสำนักงานใหญ่ในต่างประเทศซึ่งมีการติดต่อกับบริษัท- เงินทุนในเครือเดียวกันในประเทศนั้น หรือมีบุคคลที่เป็นที่เชื่อถือได้ อาจจะเป็นลูกค้าของ บริษัทเป็นผู้นำนามา

ในกรณีที่บริษัทปฏิเสธคำขอกู้เพราะเห็นว่าไหลลไม่คุ้มเสีย บริษัทจะตอบปฏิเสธ
อย่างนุ่มนวล กล่าวคือ จะไม่บอกวาทูไม่ได้ แต่จะวางเงื่อนไขซึ่งผู้ขอกู้ไม่อาจทำได้ เช่น
จะต้องมี **Letter of Credit** ในการสั่งซื้อสินค้าซึ่งเป็นราคาที่สูงจนอาจขาดทุนเพราะ
ต้นทุนสูง เป็นต้น บริษัทเงินทุนบางแห่งก็จัดหาเงินทุนจากแหล่งอื่นหรือด้วยวิธีการอื่นซึ่งเป็น
นโยบายในการลงทุนประการหนึ่ง

ตัวอย่าง บริษัท อุตสาหกรรมไทย จำกัด ต้องการเงินทุนในการจัดซื้อสินค้า
คงคลัง ได้ติดต่อขอกู้เงินจากบริษัทเงินทุนจำนวน 2,000,000.- บาท บริษัท อุตสาหกรรม-
ไทย จำกัด ได้เสนอคำขอกู้พร้อมทั้งยื่นงบการเงินอันประกอบด้วย งบดุล และงบกำไรขาดทุน
ซึ่งผู้สอบบัญชีของบริษัทรับรองแล้ว (Certified Financial Statement) ดังนี้ :-

บริษัทอุตสาหกรรมไทย จำกัด

งบดุล

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2516

<u>สินทรัพย์</u>	<u>บาท (ล้าน)</u>
เงินสด	0.1
ลูกหนี้ (รวมตัวเงินขาด)	0.9
หลักทรัพย์ *	0
สินค้าคงคลัง	29.7
ค่าใช้จ่ายล่วงหน้า	<u>0</u>
ยอดรวมสินทรัพย์เดินสพัด	<u>30.7</u>
สินทรัพย์ประจำหลังหักค่าเสื่อมราคา	18.2
เงินลงทุนและให้ยืม - บริษัทในเครือ **	0
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	<u>0</u>
ยอดรวมสินทรัพย์ประจำ	<u>18.2</u>
ยอดรวมสินทรัพย์	<u><u>48.9</u></u>

หลักทรัพย์ *

หมายถึงหลักทรัพย์ที่สามารถได้ออกภายใน 1 ปี อาทิเช่น พันธบัตร ฯลฯ

เงินลงทุนและให้ยืม-

หมายถึง เงินที่บริษัทไปลงทุนหรือซื้อหุ้นในบริษัทลูกหรือบริษัทในเครือ เช่น

บริษัทในเครือ **

ปูนซีเมนต์ไทยลงทุนในบริษัทคาร์ตูกอสราง จำกัด (บคส) ฯลฯ

<u>หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น</u>	<u>บาท (ล้าน)</u>
หนี้สินระยะสั้น - ธนาคาร (รวมตัวเงินยืม)	11.7
เจ้าหนี้การค้า	6.7
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	0.3
ภาษีเงินได้ค้างจ่าย	0
หนี้สินระยะยาวชนิดครบกำหนดชำระภายใน 1 ปี	<u>0</u>
ยอดรวมหนี้สินเกินสัปดาห์	<u>18.7</u>
หนี้สินระยะยาวจากบริษัทเงินทุนฯ	9.9
หนี้สินระยะยาวรายย่อย	
รายจ่ายสัญญาเช่ารถการตัดบัญชี	0
หนี้สินรถการตัดบัญชี	<u>0</u>
ยอดรวมหนี้สินระยะยาวและสำรอง	<u>9.9</u>
ยอดรวมหนี้สิน	<u>28.6</u>
ทุนบริมสิทธิ	0
ทุนสามัญ	12.0
เงินล้ำมูลค่า	0
เงินสำรองทั่วไป	0
เงินสำรองตามกฎหมาย	0
กำไรสะสม	<u>8.3</u>
ยอดรวมส่วนของผู้ถือหุ้น	<u>20.3</u>
ยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น	<u>48.9</u>

บริษัทอุตสาหกรรมไทย จำกัด
งบกำไรขาดทุน
ประจำปีสิ้นสุดเพียงวันที่ 31 ธันวาคม 2516

	บาท (ล้าน)	% ของยอดขาย
ขายสุทธิ	41.1	
ต้นทุนสินค้าขาย	29.1	71
ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	4.0	10
กำไรจากการดำเนินงาน	8.0	19
ค่าเสื่อมราคา	2.1	5
รายจ่ายอื่น ๆ ที่ไม่จ่ายออกไปในรูปเงินสด	0	
รายได้อื่น ๆ	0	
รายจ่ายอื่น ๆ	0	
ดอกเบี้ยจ่าย	1.4	3
กำไรสุทธิก่อนหักภาษี	4.5	11
สำรองภาษีเงินได้	0	
กำไรสุทธิ	4.5	11

ในการพิจารณาค่าของบัญชีของบริษัทอุตสาหกรรมไทย จำกัด บริษัทเงินทุนจะนำงบดุลและงบกำไรขาดทุนมาวิเคราะห์โครงการ ในขั้นแรกจะทำงานบุคคลกระทบยอดในส่วนของผู้เจ้าของ ซึ่งเมื่อทำออกมาแล้วยอดรวมส่วนของผู้เจ้าของจะเท่ากับยอดรวมส่วนของผู้เจ้าของที่แสดงในงบดุล การทำงานกระทบยอดส่วนของผู้เจ้าของจะทำให้ทราบว่าบริษัทจัดสรรกำไรอย่างไร เช่น มีการจ่ายเงินปันผลเท่าไรหรือจะมีการเพิ่มทุนเท่าไร นอกจากนี้จะทำงานกระทบยอดสินทรัพย์ประจำตัวเพื่อแสดงให้เห็นว่าบริษัทหักค่าเสื่อมราคาเท่าไรและมีรายจ่ายส่วนทุนเกิดขึ้นเท่าไร การทำงานกระทบยอด 2 รายการดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการพิจารณาค่าของ เพราะทั้ง 2 รายการนี้จะกระทบกระเทือนต่องบกระแสเงินสด

งบอุดหนุนบยอค

	บาท (ล้าน)
<u>ส่วนองเจาอง</u>	
ส่วนองเจาองคนงวค	<u>11.3</u>
<u>บวค</u> ก่าไรสุทธิ	4.5
หุนเสนอขายใหม่	4.5
อื่น ๆ	<u>0</u>
รายการเพิ่มรวม	9.0
<u>หัก</u> เงินปันผล	0
อื่น ๆ	0
รายการลดรวม	<u>-</u>
ส่วนองเจาองเพิ่มขึ้น (ลดลง)	<u>9.0</u>
ส่วนองเจาองสิ้นงวค	<u>20.3</u>
<u>สินทรัพย์ประจำ</u>	
สินทรัพย์ประจำหลังหักค่าเสื่อมราคาต้นงวค	15.2
<u>หัก</u> ค่าเสื่อมราคาในระหว่างงวค	<u>2.1</u>
ยอดรวมสินทรัพย์ประจำ	13.1
สินทรัพย์ประจำหลังหักค่าเสื่อมราคาสิ้นงวค	<u>18.2</u>
รายจ่ายส่วนทุน (คาสายสินทรัพย์สุทธิ)	5.1
<u>บวค</u> คาสายสินทรัพย์	<u>-</u>
รายจ่ายส่วนทุนเบ้องตน	<u>5.1</u>

โดยทั่วไปแล้วบริษัทเงินทุนจะพิจารณาถึงงบการเงินที่ผู้ขอกู้นำมาเสนออย่างละเอียด ถึงแม้ว่าจะเป็นงบการเงินที่ผู้สอบบัญชีของบริษัทรับรองแล้วก็ตาม ทั้งนี้เพราะบริษัท-เงินทุนถือว่าผู้สอบบัญชีของผู้ขอกู้เป็นลูกจ้างของผู้ขอกู้ยอมจะรองรับรองงบดุลในแบบที่ผู้ขอกู้ต้องการ ดังนั้นงบการเงินของผู้ขอกู้ทั้งหมดบริษัทเงินทุนมักจะถือว่าเป็นงบการเงินที่ไม่สมบูรณ์ (Unqualified) แทนทั้งสิ้น นอกจากนี้จะทำสรุปการเงิน (Financial Summary) เพื่อเน้นให้เห็นรายการที่สำคัญที่จะชี้ให้เห็นการลงทุนตามโครงการจะให้ผลคุ้มเสียหรือไม่

สรุปการเงิน

	บาท (ล้าน)
ขายสุทธิ	41.1
กำไรสุทธิ	4.5
กำไรสุทธิ/ขายสุทธิ - %	11
ทุนหมุนเวียน	12
อัตราส่วนทุนหมุนเวียน	1.6
ระยะเวลาการเก็บหนี้จากลูกหนี้ (รวมตัวเงินขาด)	8
ระยะเวลาดำเนินงานของสินค้าคงคลัง	373
ส่วนของเจ้าของที่มีตัวตน	20.3
อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของเจ้าของ	1.4
หมายเหตุ	
ทุนหมุนเวียน	= สินทรัพย์เคลื่อนที่ - หนี้สินเคลื่อนที่
อัตราส่วนทุนหมุนเวียน	= $\frac{\text{สินทรัพย์เคลื่อนที่}}{\text{หนี้สินเคลื่อนที่}}$
ระยะเวลาการเก็บหนี้จากลูกหนี้	= $\frac{\text{ลูกหนี้หักหนี้สูญ} \times 365}{\text{ยอดขายเชื่อสุทธิ}}$
ระยะเวลาดำเนินงานของสินค้าคงคลัง	= $\frac{(\text{ส่วนเฉลี่ยสินค้าคงคลังคงทนงวดและปลายงวด}) \times 365}{\text{ต้นทุนสินค้าขาย}}$

อัตราส่วนที่ใช้ในการวิเคราะห์และอัตราส่วนเปรียบเทียบ

อัตราส่วนในการดำเนินงาน	
อัตราเพิ่มขึ้นของยอดขายสุทธิ - %	114
กำไรสุทธิ/ยอดขายสุทธิ - %	11
กำไรสุทธิ/ส่วนของผู้ถือหุ้นที่มีตัวตน - %	22.2
สินทรัพย์ประจำสุทธิ (หักที่ดิน)/ยอดขายสุทธิ - %	39
อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง	
อัตราส่วนหมุนเวียน	1.6
อัตราส่วนหมุนเวียนอย่างถึงแกน	0.1
ระยะเวลาการเก็บหนี้จากลูกหนี้	8
ระยะเวลาหมุนเวียนของสินค้าคงคลัง	373
อัตราส่วนแสดงความสามารถในการชำระหนี้	
อัตราส่วนหนี้สิน/ส่วนของผู้ถือหุ้นที่มีตัวตน	1.4
อัตราส่วนหนี้สินระยะยาว/ส่วนของผู้ถือหุ้นที่มีตัวตน	0.5

หมายเหตุ

อัตราเพิ่มขึ้นของยอดขายสุทธิ (Net Sales Growth Rate) คือ อัตราการเพิ่มขึ้นของยอดขายสุทธิ เมื่อเทียบกับยอดขายสุทธิปีก่อนเพิ่มขึ้นก็เปอร์เซ็นต์โดยถือยอดขายสุทธิปีก่อนเป็นหลัก คือ ยอดขายสุทธิปีก่อน 19.2 ล้าน เพิ่มขึ้น 21.9 ล้าน ดังนั้นอัตราเพิ่มขึ้นของยอดขายสุทธิเป็น 114%

อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อยอดขายสุทธิและอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นการดูผลตอบแทนจากเงินทุนเพื่อวัดความสามารถในการหากำไร

อัตราส่วนสินทรัพย์ประจำสุทธิ (หักที่ดิน) ต่อยอดขายสุทธิเป็นการดูว่าผู้ลงทุนในสินทรัพย์ประจำ เมื่อเทียบกับการขายแล้วจะเป็นอัตราส่วนเท่าใดซึ่งจะชี้ให้เห็นว่าผู้ลงทุนได้ใช้สินทรัพย์ประจำเป็นประโยชน์มากน้อยแค่ไหน

อัตราส่วนหมุนเวียนเป็นการดูสภาพคล่องของผู้ลงทุนโดยเปรียบเทียบสินทรัพย์เคลื่อนที่กับหนี้สินเคลื่อนที่

อัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างถึงแก่น หมายถึงสินทรัพย์เคลื่อนสัฟต์หักด้วยสินคาคงคลัง และค่าใช้จ่ายล่วงหน้าต่างๆ ออกแล้วจึงนำมาเปรียบเทียบกับหนี้สินเคลื่อนสัฟต์ อัตราส่วนนี้จะชี้ให้เห็นสภาพคล่องจริง ๆ ของผู้ขอกู้

ระยะเวลาการเก็บหนี้จากลูกหนี้ เป็นการวัดความสามารถในการเก็บเงินจากลูกหนี้ ถ้าระยะเวลาเก็บหนี้ยาวนานก็แสดงว่ากิจการมีเงินทุนจมอยู่กับลูกหนี้มาก ซึ่งอาจทำให้เกิดมีหนี้สูญ บริษัทเงินทุนต้องระวังเพราะมีความเสี่ยงสูง

ระยะเวลาหมุนเวียนของสินคาคงคลัง เป็นการวัดว่าผู้ขอกู้ได้ปล่อยให้เงินทุนจมอยู่ในสินคาคงคลังมากหรือไม่ ซึ่งเป็นการเสียโอกาสที่จะนำเงินไปลงทุนทางอื่น ถ้าระยะเวลาหมุนเวียนของสินคาคงคลังสูงย่อมแสดงว่าผู้ขอกู้อาจจะสินค้าไม่ออกหรือมีการกักตุนสินค้า

อัตราส่วนแสดงความสามารถในการชำระหนี้ เป็นการเปรียบเทียบแหล่งที่มาของเงินทุนระหว่างเจ้าหนี้กับเจ้าของที่จะแสดงให้เห็นถึงความเสี่ยงภัยของผู้ขอกู้ หากอัตราส่วนนี้สูง บริษัทเงินทุนยอมเสี่ยงต่อการไม่ได้รับชำระคืนตามกำหนด

อัตราส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ บริษัทเงินทุนมักจะถือเป็นหลักใหญ่ในการพิจารณาซึ่งทุกอันก็มีความสำคัญเท่ากันหมด แต่บางครั้งก็มีข้อยกเว้นในบางอัตราส่วนทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของอุตสาหกรรมหรือบริษัท เช่น บางบริษัทมีระยะเวลาเก็บหนี้จากลูกหนี้ยาวนานอาจเป็นเพราะบริษัทนั้นขายสินค้าประเภทเครื่องจักรซึ่งมีมูลค่ามากจึงมีการให้เวลาการชำระค่าสินค้ายาวนานอาจเป็น 6 เดือนถึง 1 ปีก็ได้ หรือถ้ามีระยะเวลาหมุนเวียนของสินคาคงคลังสูง อาจเป็นเพราะบริษัทจะต้องส่งซื้อวัตถุดิบจากต่างประเทศเข้ามาซึ่งต้องใช้เวลาในการสั่งซื้อ ดังนั้น จึงต้องมีการกักตุนวัตถุดิบไว้ในอัตราส่วนที่สูง

อย่างไรก็ตามในการพิจารณาการปล่อยสินเชื่อประเภทนี้แต่ละครั้ง ตัวเลขจากงบการเงินเป็นเพียงส่วนประกอบประการหนึ่งในหลาย ๆ ประการที่จะต้องนำมาพิจารณาร่วมกัน ถ้าผู้ขอกู้เป็นบริษัทที่ดำเนินงานมานาน ตัวเลขจากงบการเงินจะมีความสำคัญมาก เพราะเป็นการแสดงถึงผลงานที่ผ่านมาว่าเป็นอย่างไร แต่หากเป็นบริษัทที่เพิ่งเปิดกิจการ งบการเงินจะมีความสำคัญน้อยมาก บริษัทเงินทุนจะพิจารณาหลักเกณฑ์อื่น ๆ เป็นส่วนใหญ่ เช่น คำนวณตลาด คำนวณผู้บริหาร นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับคณะกรรมการของบริษัทเงินทุนและข้อเสนอของเจ้าหน้าที่ผู้วิเคราะห์โครงการนั้นด้วย.

3. สินเชื่อโดยวิธีการให้เช่าซื้อ (Hire Purchase Credit) เป็นการบริการสินเชื่อของบริษัทเงินทุนเพื่อการจำหน่ายและการบริโภค ลักษณะส่วนใหญ่จะเป็นการเช่าซื้อแบบผ่อนส่งสำหรับสินค้าต่าง ๆ เช่น รถยนต์ เครื่องจักร และเครื่องมือทางการแพทย์ ฯลฯ การเช่าซื้อหมายถึงผู้ให้เช่าซื้อยินยอมให้ผู้เช่าซื้อซื้อสินค้านั้นโดยการผ่อนชำระเป็นงวด ๆ และให้ค้ำประกันกรรมสิทธิ์ในสินค้านั้นจะตกเป็นของผู้เช่าซื้อเมื่อผ่อนชำระงวดสุดท้ายครบแล้ว ผู้ชื้อกู้โดยวิธีเช่าซื้อ มี 2 ประเภทคือ :-

3.1 บริษัทผู้ขายสินค้า โดยที่บริษัทผู้ขายมีเงินทุนเพียงจำกัดในการจัดหาสินค้ามาเพื่อขายต่อ บริษัทเหล่านี้หมายถึงบริษัทที่ขายสินค้าที่มีราคาสูงซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ไม่สามารถซื้อได้ในทันที และเพื่อให้สินค้าขายได้ดี บริษัทก็มักจะเสนอขายโดยให้ผู้ซื้อผ่อนชำระเอง ในการนี้ผู้ขายสินค้าจะขายสินค้านั้นโดยโอนกรรมสิทธิ์ในสินค้าให้บริษัทเงินทุน ผู้ซื้อจะต้องชำระค่าสินค้านั้นเป็นงวด ๆ จนกว่าจะชำระครบมูลค่าสินค้า บริษัทเงินทุนจึงจะโอนกรรมสิทธิ์ในสินค้าให้ผู้ซื้อ วิธีการนี้ผู้ขายสินค้ายอมได้เปรียบโดยที่ได้ลดภาระดอกเบี้ยให้แก่ผู้ซื้อสินค้าที่บริษัทเงินทุนให้บริการสินเชื่อประเภทนี้ เป็นสินค้าประเภทถาวร (Durable Goods) ในทางปฏิบัติผู้ขายจะทำสัญญากับบริษัทเงินทุนโดยให้บริษัทเงินทุนจัดระบบผ่อนส่งหรือเช่าซื้อให้ เช่น บริษัทกรรณสูตร จำกัด ทำสัญญากับบริษัทบางกอกอินเวสต์เมนต์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทในเครือเดียวกันให้สินเชื่อแก่บริษัทกรรณสูตร และผู้ซื้อมาผ่อนส่งกับบริษัทเงินทุนเอง สำหรับในประเทศไทยสินค้าประเภทถาวรที่บริษัทเงินทุนให้บริการเช่าซื้อ เป็นรถยนต์เป็นส่วนใหญ่ เพราะสะดวกในการโอนทะเบียนรถยนต์มาเป็นของบริษัทได้ นอกจากนี้มีสินค้าประเภทเครื่องพิมพ์ เครื่องมือทางการแพทย์ ฯลฯ ซึ่งเป็นการให้กู้ยืมโดยตรง (Direct Loan) ที่บริษัทเงินทุนให้

ส่วนสินเชื่ออีกประเภทหนึ่งที่ให้กับผู้ขายสินค้าเป็นการให้กู้ยืมโดยทางอ้อม (Indirect Loan) สำหรับสินค้าประเภทถาวรที่ไม่มีหมายเลขประจำสินค้าหรือหมายเลขเครื่องยนต์มีปัญหายากในการจดทะเบียนหรือทำสัญญา ได้แก่ สินค้าประเภทเครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น และเครื่องเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ ฯลฯ บริษัทเงินทุนจะให้สินเชื่อแก่ผู้ขายโดยรับซื้อบัญชีลูกหนี้ (Factoring) ของผู้ขายโดยที่ภาระการเรียกเก็บเงินยังอยู่กับผู้ขายสินค้านั้น

3.2 ผู้ซื้อสินค้าประเภทดาว ซึ่งต้องการซื้อสินค้าโดยการเช่าซื้อ สำหรับผู้ขอกู้ประเภทนี้ บริษัทเงินทุนจะใหญ่ขึ้นแก่ผู้ซื้อเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นอาจเป็น 20% หรือ 30% ของมูลค่าสินค้านั้น หลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้สินเชื่อแก่ผู้ซื้อสินค้าแตกต่างกันไปแล้วแต่ นโยบายของบริษัทเงินทุนแต่ละแห่งซึ่งสามารถรวบรวมได้ดังนี้ :-

1) พิจารณาจากบุคคลที่ขอกู้ หมายถึงผู้ซื้อสินค้า ส่วนใหญ่จะใหญ่กับลูกค้าหรือผู้เคยค้าหรือเป็นผู้ที่ลูกค้านำมา เช่น Summit Industrial Corporation (Panama) เป็นลูกค้าของ Chase Manhattan Investment ได้ทำสัญญาต่อกันโดยให้ Chase Manhattan Investment ให้เงินกู้แก่พนักงานของบริษัท Summit สำหรับสินค้าประเภทดาว โดยบริษัท Summit จะเป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับพนักงานคนนั้นแก่ Chase Manhattan Investment

2) พิจารณาจากฐานะของผู้ขอกู้และผู้ค้ำประกัน เป็นการพิจารณาจากรายได้ของผู้ขอกู้เพื่อให้ทราบถึงความสามารถในการผ่อนชำระ สำหรับสินค้าประเภทที่ไม่มีหมายเลขประจำสินค้าหรือหมายเลขเครื่องยนต์ บริษัทเงินทุนจะขอให้ผู้ค้ำประกันซึ่งบริษัทจะสามารถได้เบี้ยได้ในกรณีที่ผู้ขอกู้ผิดสัญญาผ่อนส่งหรือเช่าซื้อ

3) พิจารณาจากระยะเวลาผ่อนส่ง โดยทั่วไปการชำระเงินกู้จะไม่เกิน 36 งวด หากผู้ขอกู้ไม่สามารถผ่อนชำระได้ภายในกำหนด บริษัทเงินทุนก็อาจไม่พิจารณาค่าขอกู้

4) ราคาของสินค้า บริษัทเงินทุนจะไม่ให้เงินกู้เต็มมูลค่าของสินค้า แต่จะให้เพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น จึงต้องพิจารณาในเรื่องราคาของสินค้านั้นด้วย เช่น

ก. ถ้าเป็นรถยนต์ใหม่ อาจจะให้เงินกู้ 25% ของราคารถยนต์ เพราะรถยนต์ใหม่ย่อมมีราคาสูง

ข. ถ้าเป็นรถยนต์เก่า อาจจะให้เงินกู้ถึง 50% ของราคารถยนต์นั้น

5) การประกันภัย เพื่อให้ความเสี่ยงของบริษัท เงินทุนลดลงสำหรับสินเชื่อประเภทนี้ บริษัทเงินทุนจะให้ผู้ซื้อมาประกันภัยโดยให้บริษัทเป็นผู้รับประกัน โทษแก่ผู้มีชดเชยเงินโดยกำหนดวงเงินค่าสุดท้ายไม่ต้องทำประกันภัย

ถึงแม้จะได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาซึ่งเป็นประโยชน์กับบริษัทเงินทุนในอันที่จะไม่ต้องมีความเสี่ยงมากเกินไป ในบางครั้งบริษัทอาจจะไม่ต้องเรียกร้องให้โอนกรรมสิทธิ์ของสินค้า เช่น รถยนต์ให้กับบริษัทก็ได้ ถ้าผู้ซื้อมองการเงินเพียงเล็กน้อยบริษัทก็อาจขอให้ผู้ซื้อมาประกันเพียงอย่างเดียว

สำหรับอัตราดอกเบี้ยที่บริษัทเงินทุนคิดสำหรับสินเชื่อประเภทนี้ จากการสอบถามจากบริษัทเงินทุน พบว่าทุกแห่งคิดดอกเบี้ยในอัตราเดียวกัน คือ 12% ของราคาสินค้า และใช้วิธีการเส้นตรง (Straight Line Method) ในการทำตารางการชำระเงินต่างกับอัตราดอกเบี้ยของสินเชื่อบริษัท 2 ประเภทแรกซึ่งขึ้นอยู่กับจำนวนเงินที่ชดเชย ระยะเวลาชำระคืน และอำนาจต่อรอง ดังนั้น สินเชื่อโดยวิธีการให้เขาซื้อทำรายได้ให้กับบริษัทเงินทุนมาก แต่ก็มีอุปสรรคของการดำเนินงานอยู่มาก เพราะ

- 1) มีบริษัทเงินทุนเพิ่มมากขึ้น
- 2) มีการแข่งขันกันในด้านบริการและเงื่อนไขการผ่อนส่ง
- 3) มีความเสี่ยงมากต่อหนี้สูญ
- 4) เป็นรายการปลิกยอยซึ่งทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานสูง
- 5) ผลประโยชน์ที่เคยได้รับจากการประกันภัย คือ นายหน้า ค่าเบี้ยประกันบริษัทต้องยกให้นายหน้าหรือพนักงานขายเพื่อดึงดูดให้พนักงานหาลูกค้ามากขึ้น

ตัวอย่าง รถ FIAT 128 ราคาเงินสด 110,000.- บาท ตารางต่อไปนี้จะแสดง
การชำระเงินโดยการผ่อนส่ง

Down	Balance	12 month 12 %	18 month 18 %	24 month 24 %	30 month 30 %	36 month 36 %
27,000	83,000	7,750	5,440	4,290	3,600	3,135
33,000	77,000	7,190	5,050	3,980	3,340	2,910
38,000	72,000	6,720	4,720	3,720	3,120	2,720
43,000	67,000	6,255	4,395	3,465	2,905	2,535
48,000	62,000	5,790	4,065	3,205	2,690	2,345
53,000	57,000	5,320	3,740	2,945	2,470	2,155
58,000	52,000	4,855	3,410	2,690	2,255	1,965
63,000	47,000	4,390	3,085	2,430	2,040	1,775

4. สินเชื่อเพื่อการเคหะหรือที่อยู่อาศัย (Housing Loan Credit) เป็น
การให้สินเชื่อระยะยาวประเภทหนึ่งซึ่งมีระยะเวลาการชำระคืนตั้งแต่ 1 ถึง 15 ปีเป็นต้นไป
และเงินจำนวนที่ขอกู้เป็นจำนวนสูงซึ่งผู้ขอกู้มีวัตถุประสงค์ในการขอกู้ดังนี้ :-

4.1 เพื่อทำการปรับปรุง (Renovation) ต่อเติม (Enlargement)
และพัฒนา (Development) ที่อยู่อาศัยที่มีอยู่แล้ว บริษัทเงินทุนจะให้เงินกู้เรียกว่า
Personal Loan แก่ผู้ขอกู้โดยมีระยะเวลาชำระคืนภายใน 1-2 ปี

4.2 เพื่อจัดซื้อที่ดินและที่อยู่อาศัย เงินกู้ประเภทนี้ผู้ขอกู้จะต้องทำ
ไว้กับบริษัทเงินทุนซึ่งเมื่อได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเงินทุนแล้ว ธนาคารแห่งประเทศไทย
ได้เสนอรายชื่อไว้ ณ กรมที่ดินให้เป็นธุรกิจที่ทำจำนองได้เช่นเดียวกับธนาคารพาณิชย์และ
เครดิตฟองซิเอร์ (Credit Foncier) ผู้ขอกู้สามารถจัดซื้อที่ดินและที่อยู่อาศัยได้ในลักษณะ
เช่าซื้อโดยผ่อนชำระคืนเงินกู้ภายใน 10-15 ปี

ในทางปฏิบัติการทำจำนองของบริษัท เงินทุนไม่ไคยลและต้องเปลี่ยนวิธีการใหม่ โดยหันไปสนับสนุนบริษัทจัดสรรบ้านและที่ดินแทน โดยการให้เงินกู้ไปดำเนินการปลูกสร้างบ้าน ข่ายพร้อมที่ดินในราคาถูก เรียกว่า Interim Finance เป็นการกระยะสั้นซึ่งมีกำหนด 1-2 ปี นอกจากนี้ก็โดยเขารวมเป็นหุ้นส่วนกับบริษัทจัดสรรบ้านและที่ดินเพื่อทำการพัฒนาที่ดิน และปลูกบ้านขายพร้อมที่ดินด้วย อย่างไรก็ตามบริษัท เงินทุนบางแห่งมีผู้ถือหุ้นเป็นชาวต่างประเทศ เกินกว่า 50% ซึ่งตามกฎหมายไทยไม่ยินยอมให้บริษัทชาวต่างประเทศมีสิทธิในการจดทะเบียน โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินในลักษณะการจำนอง (Mortgage) ซึ่งบริษัท เงินทุนมีทางเลือกโดยการทำ เป็นโครงการ บริษัท เงินทุนจะให้กู้ยืมเงินแก่บริษัทจัดสรรบ้านและที่ดินโดยให้ธนาคารซึ่งเป็น กิจการในเครือเดียวกันรับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินพร้อมทั้งออกหนังสือค้ำประกันของธนาคารนั้นให้ แก่บริษัท เงินทุน ทั้งนี้เพราะธนาคารเป็นที่เชื่อถือของประชาชนทั่วไปและผู้ทำสัญญาเช่าซื้อ สามารถผ่อนชำระกับธนาคารได้ทุกสาขาซึ่งสะดวกกว่าการติดต่อกับบริษัท เงินทุนโดยตรง เช่น หมู่บ้านเสรีได้รับเงินกู้ยืมส่วนหนึ่งจากบริษัทบุคคลิกการเงินและหลักทรัพย์ จำกัด โดยผ่าน ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด อันเป็นธนาคารผู้ถือหุ้นของบริษัท เงินทุนดังกล่าว เป็นต้น

ผลตอบแทนที่บริษัท เงินทุนได้รับจากการให้บริการสินเชื่อ เป็นในรูปแบบของดอกเบี้ย และส่วนลด ทั้งอัตราดอกเบี้ยและอัตราส่วนลดที่บริษัท เงินทุนจะได้รับจากการปล่อยสินเชื่อแต่ละครั้งจะไม่เท่ากันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ

1. จำนวนเงินที่ขอกู้
2. ระยะเวลาการใหญ่
3. ปริมาณเงินในตลาดในขณะนั้น ๆ
4. ขอดตกลงหรืออำนาจการต่อรองระหว่างผู้ขอกู้กับบริษัท เงินทุน
5. หลักทรัพย์หรือบุคคลที่ค้ำประกัน
6. ฐานะของผู้ขอกู้มั่นคงแค่ไหน
7. อัตราที่ทางการกำหนด
8. ลักษณะของสินเชื่อ เช่น ระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว

ตัวอย่างเช่น

	<u>ระยะเวลา</u>	<u>อัตราดอกเบี้ย</u>
Call Loan	1 - 7	9 %
	8 - 15	8.75 %

การรับประกันการออกหลักทรัพย์หรือหุ้นของบริษัทอื่น (Securities Underwriting)

การออกหลักทรัพย์ใหม่ (New Issue) เป็นการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์เบื้องต้น (Primary Market) ซึ่งในการออกจำหน่ายหลักทรัพย์ก็เนื่องมาจากกิจการผู้ออกหลักทรัพย์ต้องการเงินทุนระยะยาวเป็นจำนวนมาก และต้องการได้รับเงินทุนจำนวนนั้นในครั้งเดียว หลักทรัพย์ที่ออกจะเป็นในรูปหุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นที่มีหรือไม่มีธนาकारค่าประกัน และหุ้นที่เปลี่ยนเป็นหุ้นสามัญได้ ในการเสนอขายหลักทรัพย์ต่าง ๆ นี้มีใ้ช้วากิจการผู้ออกหลักทรัพย์จะสามารถเสนอขายเองได้ เพราะกิจการนั้นอาจไม่มีความชำนาญทางด้านนี้ ไม่รู้จักแหล่งผู้ซื้อ และอาจจะต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายสูงมาก ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีผู้ดำเนินการขายแทนและรับประกันการขายให้ คือ สถาบันการเงินที่ทำหน้าที่เป็นธนาकारเพื่อการลงทุน (Investment Banker) ซึ่งในประเทศไทย คือ บริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ ซึ่งดำเนินการธุรกิจเกี่ยวกับหลักทรัพย์ เช่น บริษัทค้าหลักทรัพย์และลงทุน จำกัด (TISCO) บริษัท กรุงเทพธนพร จำกัด (BFIT) เป็นต้น

ผู้รับประกันการออกหลักทรัพย์ ทำหน้าที่เป็นคนกลางระหว่างผู้ต้องการใช้เงินกู้กับเจ้าของเงินทุน และอาจเป็นผู้ให้เงินกู้แก่กิจการผู้ออกหลักทรัพย์ในระหว่างที่กิจการนั้นกำลังออกจำหน่ายหลักทรัพย์ บทบาทของผู้รับประกันการออกหลักทรัพย์หรือหุ้นของบริษัทอื่นก็คือ

1. ทำหน้าที่ในการตรวจสอบหรือการซื้อ (Investigating or Buying Function) โดยเสนอข้อมูลให้เป็นที่ทราบกันในระหว่างตลาดเงินทุนกับบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ ทั้งนี้เพราะผู้รับประกันฯ มีความชำนาญในตลาดเงินทุนโดยเฉพาะสามารถบอกได้ว่าระยะใดเป็นระยะที่เหมาะสมที่จะออกหลักทรัพย์ ควรจะเสนอขายในราคาเท่าใด และหลักทรัพย์ชนิดใดที่กำลังเป็นที่ต้องการของตลาดในขณะนั้น ความสำเร็จในการขายหลักทรัพย์ขึ้นอยู่กับชื่อเสียงของบริษัทเงินทุน ดังนั้น บริษัทเงินทุนจะต้องทำการสอบดูว่า บริษัทผู้ออกหลักทรัพย์มีความมั่นคงเพียงใดโดยทำการวิเคราะห์จากงบการเงิน การบริหารงานของบริษัทนั้น และตรวจสอบทรัพย์สินของบริษัทนั้น และในบางครั้งบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์มีความประสงค์ให้บริษัทเงินทุนหลายแห่งเข้าร่วมดำเนินการขายหลักทรัพย์ เรียกว่า **Nucleus Group** หรือ **Underwriting Syndicate** ซึ่งจะต้องตกลงกันเกี่ยวกับส่วนใดเสียจากการรับประกันการขายในระหว่างบริษัทเงินทุนด้วยกัน นอกจากนี้บริษัทเงินทุนก็ให้คำแนะนำแก่บริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ในเรื่องเกี่ยวกับเงื่อนไขการขาย เช่น ให้บริษัทมี **Flexibility** พอสมควร เป็นที่ปรึกษาทั้งก่อนและหลังการออกหลักทรัพย์ จัดเตรียมเอกสารที่จำเป็นในทางกฎหมาย ให้คำแนะนำเกี่ยวกับเวลาขายหลักทรัพย์ซึ่งบริษัทเงินทุนมีความรู้ความชำนาญในการพยากรณ์ภาวะตลาดเงินทุนในขณะใดขณะหนึ่ง ตลอดจนการกำหนดราคาของหลักทรัพย์ซึ่งทำได้ยาก เนื่องจากบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ต้องการขายในราคาสูงเพื่อให้ได้เงินทุนมาก แต่บริษัทเงินทุนไม่ต้องการเช่นนั้นเพราะอาจขายได้ยากและช้า การตั้งราคาของหลักทรัพย์บริษัทเงินทุนมีวิธีการทำได้ 3 อย่าง คือ :-

- 1) คำนวณราคาหลักทรัพย์ของบริษัทนั้นตามทฤษฎีแล้วเห็นควรว่าจะขายเท่าใด
- 2) พิจารณาว่า ถ้าบริษัทเงินทุนเป็นผู้ซื้อหลักทรัพย์นั้นจะซื้อในราคาเท่าใด
- 3) พิจารณาจากหลักทรัพย์ที่มีลักษณะใกล้เคียงกันของบริษัทอื่น และกำหนดราคาหลักทรัพย์ให้ต่ำกว่านั้นเพื่อให้ขายได้

2. ทำหน้าที่ในการรับภาระการเสี่ยงภัย (Risk-bearings function)

เมื่อตกลงกันได้ในเรื่องการกำหนดราคาแล้ว ถ้ามีการรวมกลุ่มกันดำเนินการขายหลักทรัพย์ของบริษัท เงินทุนก็จะทำความตกลงกันเรื่องส่วนแบ่งจำนวนของหลักทรัพย์ว่าบริษัทใดจะนำไปขายจำนวนเท่าใด ซึ่งจะต้องพิจารณารวมเข้าในการรับประกันเพื่อชดเชยกับภาระความเสี่ยงหลายอย่าง เช่น การหาผู้ซื้อคือบุคคลที่ต้องการจะรวมลงทุนซื้อหลักทรัพย์นั้น ความเสี่ยงจากความผันแปรของตลาดหุ้น ค่าธรรมเนียมที่กดว้นิยมแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนเงินและชนิดของหุ้น เช่น ในขณะที่เศรษฐกิจอยู่ในภาวะปรกติ ความเสี่ยงของการรับประกันการขายหุ้นย่อมน้อยกว่าการรับประกันการขายหุ้นสามัญ ค่าธรรมเนียมสำหรับการรับประกันการขายหุ้นย่อมถูกกว่า แต่ในบางขณะที่อัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดสูง การออกหุ้นย่อมมีความเสี่ยงมากต่อการขายไม่ออก ค่าธรรมเนียมก็อาจคิดในอัตราที่สูงกว่าการรับประกันการขายหุ้นชนิดอื่น

3. ทำหน้าที่ในการขาย (Selling Function) เมื่อเข้ารับประกันการขาย

หลักทรัพย์แล้ว บริษัทเงินทุนจะต้องพยายามขายหลักทรัพย์ให้หมดไปโดยเร็วที่สุดภายในกำหนดที่สัญญาไว้กับบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ (Settlement Date) ถ้าขายไม่หมดอาจจะต้องหาเงินมาซื้อโดยถูกจากธนาคารพาณิชย์ซึ่งต้องเสียดอกเบี้ย ในบางครั้งบริษัทเงินทุนอาจจะลดราคาหลักทรัพย์ลงโดยยอมขาดทุนดีกว่าการถูกจากธนาคารพาณิชย์

เพื่อให้ขายหลักทรัพย์หมดไปอย่างรวดเร็ว บริษัทเงินทุนอาจให้นายหน้ารับไปจำหน่ายด้วย ซึ่งนายหน้าเหล่านี้จะทำหน้าที่ขายหลักทรัพย์เหล่านั้น แต่ไม่รับภาระการเสี่ยงด้วย ขายได้เท่าไรก็จะหักค่าปรวการไว้ตามที่ตกลงกัน ทั้งบริษัทเงินทุนและนายหน้าจะทำกำไรโดยขายหลักทรัพย์เหล่านั้นก่อนกำหนดวันขายโดยทำหนังสือชี้ชวน (Prospectus) ผู้ลงทุนอาจให้ความสนใจและมาติดตามซื้อ

ในการเข้ารับประกันการขายหลักทรัพย์ บริษัทเงินทุนต้องระวังในการตัดสินใจที่จะเข้าดำเนินงานแทนบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ เพราะถ้าขายหลักทรัพย์ไม่หมด บริษัทเงินทุนจะต้องรับซื้อส่วนที่เหลือซึ่งเป็นการเพิ่มทรัพย์สินโดยที่ไม่ได้ใช้เงินหมุนเวียนไปทางอื่นแล้วยังอาจจะต้องขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์เหล่านั้นในภายหลังได้และต้องคิดถึงข้อเสียดังกล่าวและความเชื่อมั่นที่มหาชนมีอยู่ต่อตัวบริษัทในเมื่อหลักทรัพย์ที่เข้ารับประกันนั้นทำให้ผู้ซื้อผิดหวัง

วิธีการรับประกันการขายหลักทรัพย์ (Underwriting Method)

เมื่อกิจการต้องการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อมหาชน และให้บริษัทเงินทุนเป็นผู้รับประกันการขายแล้ว ก็อาจจะเลือกใช้วิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งตามวิธีการรับประกันการขายหลักทรัพย์ ในปัจจุบันนี้มีวิธีการที่นิยมใช้อยู่ 3 ประเภท คือ .-

1. แบบรับประกันผลการขายหุ้น (Firm Commitment Basis) วิธีนี้บริษัทเงินทุนจะตกลงกับบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ว่าจะซื้อหลักทรัพย์ที่เสนอขายทั้งหมดในราคาที่ตั้งตกลงกันไว้ล่วงหน้า เท่ากับเป็นการรับประกันว่า ลูกค้าจะได้รับเงินระดมทุนตามจำนวนที่เสนอขายทั้งหมดหลังจากหักค่าธรรมเนียมต่าง ๆ แล้ว ในกรณีที่ขายหลักทรัพย์ไม่หมด บริษัทเงินทุนจะรับซื้อไว้ทั้งหมด ถึงแม้บริษัทเงินทุนจะมีเงินไม่เพียงพอ ก็มักจะกู้จากธนาคารพาณิชย์โดยใช้หลักทรัพย์นั้นเป็นหลักประกัน และเมื่อถึงกำหนดเวลาตามสัญญา (Settlement Date) บริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ก็ได้รับเงินค่าขายหลักทรัพย์ทั้งหมดไป ส่วนบริษัทเงินทุนเป็นผู้รับภาระในการขายแต่ผู้เดียว

ตัวอย่างเช่น บริษัท XYZ ออกพันธบัตรชนิด 4⁵/₈ % ออกจำนวน 25,000 ฉบับ ได้ติดต่อให้บริษัทเงินทุน ABC เป็นผู้รับประกันการขายแบบ Firm Commitment Basis บริษัท ABC ได้กำหนดราคาพันธบัตรใหม่ฉบับละ 1003.69 บาท โดยคิดค่าธรรมเนียม ซึ่งเรียกว่า "Gross Spread" ไว้ฉบับละ 5.69 บาท และสัญญาว่าภายใน 10 วันหลังจากออกจำหน่ายพันธบัตรแล้ว บริษัท XYZ จะได้รับเงินระดมทุนตามที่ตกลงกัน ดังนั้นบริษัท XYZ จะได้รับเงินดังนี้ :-

มูลค่าพันธบัตรที่ขายให้	=	$1003.69 \times 25,000 = 25,092,250.-$	บาท
<u>หัก Gross Spread</u>	=	$5.69 \times 25,000 = 142,250.-$	บาท
จำนวนเงินที่บริษัท XYZ ได้รับ		<u><u>24,950,000.-</u></u>	บาท

ฉะนั้น เมื่อถึง Settlement Date บริษัท XYZ จะได้รับเงินระดมทุนจำนวน 24,950,000.- บาท ทั้งนี้โดยไม่ต้องคำนึงว่าพันธบัตรของตนจะขายหมดแล้วหรือไม่

2. แบบจัดจำหน่ายหุ้น (Best Effort Basis) การเสนอขายหลักทรัพย์ของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ซึ่งยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายหรือหาขายยังไม่เห็นผลการดำเนินงานมาก่อน บริษัทเงินทุนยอมไม่แน่ใจในผลการขายแบบ Firm Commitment Basis บริษัทเงินทุนจึงไม่ต้องการผูกมัดตัวเองโดยเสนอว่าจะพยายามจัดจำหน่ายหุ้นให้ได้มากที่สุดที่จะทำได้ โดยไม่มีการประกันผลการขาย กล่าวคือ บริษัทเงินทุนจะไม่รับซื้อหลักทรัพย์ที่เหลืออยู่ในเมื่อขายหลักทรัพย์ไม่หมด วิธีการนี้บริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ต้องคำนึงถึงผลเสียหายที่อาจเกิดขึ้น คือ ถ้าขายหลักทรัพย์ไม่หมดก็จะเป็นที่เสียหายในค่านซื้อเสียงและความนิยมของกิจการทั้งยังอาจล้มเหลวในค้นหาเงินทุนอีกด้วย ในบางกรณีบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ใหญ่ ๆ ที่ดำเนินงานมานานและเป็นที่เชื่อถือของมหาชนอยู่แล้วยอมไม่แน่ใจว่าการออกจำหน่ายหลักทรัพย์จะไม่มี การเสี่ยงภัยมาก จะนิยมเลือกวิธีการนี้ เพราะเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่ากรณีแรกประมาณ $\frac{1}{4}$ % ถึง $\frac{3}{8}$ % ของมูลค่าหลักทรัพย์ที่บริษัทเงินทุนขายได้

ตัวอย่างเช่น บริษัท XYZ ออกพันธบัตรชนิด $4\frac{5}{8}$ % ออกจำหน่าย 25,000 ฉบับ ได้ติดต่อกับบริษัทเงินทุน ABC จัดจำหน่ายหุ้นแบบ Best Effort Basis โดยให้ค่านายหน้า $\frac{1}{4}$ % ของจำนวนเงินที่ได้รับ หลังจากออกจำหน่ายพันธบัตรแล้ว บริษัทเงินทุน ABC ขายได้ 15,000 ฉบับ ดังนั้นบริษัท XYZ จะได้รับเงินดังนี้ :-

มูลค่าพันธบัตรที่ขายได้	$1003.69 \times 15,000$	=	15,055,350.-	บาท
หัก ค่านายหน้า	$\frac{1}{4}\%$ ของ 15,055,350	=	<u>37,638.40</u>	บาท
จำนวนเงินที่บริษัท XYZ จะได้รับ			15,017,712.60	บาท
			=====	

วิธีการนี้บริษัทเงินทุนไม่ต้องการรับซื้อพันธบัตรที่เหลืออยู่จำนวน 10,000 ฉบับ

3. แบบแนะนำการขายหุ้น (Advisory Basis) แบบนี้เหมาะสำหรับบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ที่ต้องการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์เอง แต่ยังคงขาดความรู้และความชำนาญเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ บริษัทเงินทุนจะให้คำปรึกษาและคำแนะนำเพื่อสนับสนุนให้การออกหุ้นสัมฤทธิ์ผลเพื่อจะได้เงินทุนตามต้องการ วิธีนี้บริษัทผู้ออกหลักทรัพย์จะติดต่อเมื่อหลักทรัพย์ที่ออกจำหน่ายมีจำนวนน้อยและต้องการขายให้ผู้อ่อนไหว เจาหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ลูกจ้างหรือพนักงานของบริษัทและลูกค้าของบริษัท เท่านั้น ทั้งนี้เพื่อรักษาผลประโยชน์ของผู้อ่อนไหว ตลอดจนควบคุมการบริหารงานและเป็นกำลังใจให้แก่พนักงานด้วย

การจัดจำหน่ายหลักทรัพย์หรือหนี้ที่มีอยู่ในตลาดแล้ว

การรับประกันการขายหลักทรัพย์จะกระทำกันเฉพาะในกรณีการขายหลักทรัพย์ใหม่ในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ หรือตลาดหลักทรัพย์เบื้องต้น (New Issue Market or Primary Market) เท่านั้น เมื่อหลักทรัพย์เหล่านี้ออกไปสู่ตลาดและมีการหมุนเวียนเปลี่ยนมือกันอยู่ในอีกตลาดหนึ่ง คือ ตลาดซื้อขายหลักทรัพย์หรือตลาดรอง (Trading Market or Secondary Market) เป็นการซื้อขายกันในระหว่างผู้ลงทุนหรือเปลี่ยนกรรมสิทธิ์โดยวิธีอื่น เช่น การรับโอนตามพินัยกรรมการให้โดยเสนหา การยืมขายทอดตลาดตามคำสั่งศาล ในกรณีล้มละลาย เป็นต้น หลักทรัพย์ในตลาดรองจะเป็นแต่เพียงผ่านมือในระหว่างผู้ลงทุนเท่านั้น บริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ไม่ได้รับเงินจากการซื้อขายนี้แต่อย่างใด ผู้ที่ได้รับประโยชน์จากหลักทรัพย์ คือ ผู้โอนและรับโอน

บริษัทเงินทุนมีความเกี่ยวข้องกับตลาดหลักทรัพย์รอง 2 ประการ คือ

1. นายหน้าหรือตัวแทนค้าหลักทรัพย์ (Securities Broker) คือ ทำหน้าที่ในทางช่วยติดต่อซื้อขายหลักทรัพย์หรือหุ้นให้แก่ผู้ลงทุนซึ่งเป็นไปในลักษณะที่ผู้ลงทุน คือ ผู้ซื้อ มาพบกับผู้ต้องการเงินทุน คือ ผู้ขาย ก่อให้เกิดสัญญาซื้อขาย เมื่อเป็นที่ตกลงกันทั้งสองฝ่าย บริษัทเงินทุนได้ผลตอบแทนเป็นค่านายหน้า (Commission or Brokerage fee) ในการเป็นนายหน้าหรือตัวแทนของบริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนมีบทบาทในตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ดังนี้:-

1.1 มีความรู้ในเรื่องหลักทรัพย์เป็นอย่างดีโดยติดตามข่าวคราวเกี่ยวกับการลงทุนในหลักทรัพย์ตลอดเวลา เมื่อมีผู้ลงทุนมาติดต่อจะสามารถให้ข่าวสารเกี่ยวกับการลงทุนได้ นอกจากนี้บริษัทเงินทุนยังเสนอข่าวสารเกี่ยวกับการลงทุนเป็นรายงวด รายเดือน หรือรายสามเดือน ข่าวสารนี้เป็นไปในลักษณะการวิเคราะห์และวิจัยแหล่งลงทุนที่กำลังเป็นที่นิยมหรือสนใจของผู้ลงทุน หรือข่าวเกี่ยวกับการจ่ายเงินปันผลของบริษัทต่าง ๆ เพื่อดึงดูดให้มีผู้ลงทุนสนใจในหลักทรัพย์หรือหุ้นของบริษัทนั้น ๆ หรือข่าวเกี่ยวกับการเพิ่มหรือลดอัตราดอกเบี้ยในตลาด หรือการหมุนเวียนของการซื้อขายหลักทรัพย์หรือหุ้นในตลาด เช่น ข่าวสารในหนังสือ Thai Investment Review, Monthly Economic Letter ของ FNCDF เป็นต้น

1.2 เปิดเผยบัญชีให้ลูกค้าของตนรวมถึงรายการที่มีอยู่ระหว่างกันซึ่งอาจเป็นการซื้อขายหลักทรัพย์หรือหุ้นให้ลูกค้า เช่น BFIT เปิดบริการดูแลผลประโยชน์หรือจัดหาผลประโยชน์ในรูปแบบ Trustee ให้แก่ผู้เคาะ เรียกว่า "บัญชีเงินลงทุนของผู้เคาะ-เพื่อหาผลประโยชน์และบริการ" เป็นต้น

1.3 ทำหน้าที่เก็บรักษาใบหุ้นหรือหนังสือสำคัญแสดงการเป็นเจ้าของหลักทรัพย์ต่าง ๆ ตลอดจนเรียกเก็บเงินปันผล ดอกเบี้ยหรือสิทธิต่าง ๆ ที่จะได้จากหลักทรัพย์นั้นแทนลูกค้า

1.4 ทำหน้าที่เป็นนายทะเบียนหลักทรัพย์หรือหุ้น (Registrar) ให้แก่บางบริษัท ซึ่งรวมถึงการเป็นตัวแทนในการโอนหุ้น (Transfer Agent) และตัวแทนในการจ่ายเงินปันผลของหลักทรัพย์หรือหุ้นนั้น

1.5 ให้บริการแก่ลูกค้าได้ใช้หนังสือหรือคำร่ำที่ตนมีอยู่และจัดเป็นห้องสมุดอ้างอิงด้วย

1.6 ทำหน้าที่ให้คำแนะนำแก่ลูกค้าเมื่อเห็นว่าหลักทรัพย์ประเภทใดควรลงทุน และเวลาใดที่ควรซื้อหรือขายหลักทรัพย์

จากการศึกษาข้างต้นจะเห็นได้ว่า การเป็นนายหน้าหรือตัวแทนในตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทเงินทุน ต่างไปจากการเป็นนายหน้าของธุรกิจอื่นซึ่งมักจะเอาเปรียบลูกค้า แต่บริษัทเงินทุนมีเจ้าหน้าที่และผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีประสบการณ์ในตลาดหลักทรัพย์สามารถให้คำแนะนำแก่ผู้ลงทุนซึ่งไม่มีเวลาและความรู้เกี่ยวกับการลงทุนให้ได้รับความสะดวกจากการเป็นนายหน้าหรือตัวแทนนี้

2. ผู้ค้าหลักทรัพย์หรือหุ้น (Securities Dealer) ในกรณีนี้บริษัทเงินทุน จะทำการซื้อขายหลักทรัพย์ในนามของบริษัทเอง แต่มิได้เป็นการซื้อหลักทรัพย์หรือหุ้นไว้เพื่อหวังผลจากเงินปันผลหรือดอกเบี้ย หากเป็นการซื้อขายหลักทรัพย์เพื่อเก็งกำไร โดยใช้หลักการซื้อถูกขายแพง เนื่องจากบริษัทเงินทุนเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์เกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์และมีการติดตามข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์อยู่ตลอดเวลาแล้ว ยอมรับทราบภาวะของตลาดว่าเมื่อใดควรซื้อและเมื่อใดควรขาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน

ขณะที่ตลาดเงินทุนกำลังพัฒนาเช่นในปัจจุบัน บริษัทเงินทุนนิยมค้าหลักทรัพย์มากขึ้นเพื่อสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาตลาดเงินทุน เช่น จากการศึกษางบการเงินของบริษัทเงินทุนพบว่า บริษัทเงินทุนจะลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทหุ้นทุน(หุ้นสามัญ) และหุ้นกู้ของบริษัทต่าง ๆ ตั้งแต่ 3-15 % ของยอดรวมสินทรัพย์ (Total Asset) และจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของบริษัทเงินทุนบางแห่ง หลักทรัพย์หรือหุ้นที่บริษัทซื้อส่วนใหญ่เป็นของบริษัทที่มีชื่อเสียงเป็นที่เชื่อถือได้ เช่น หุ้นของบริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด หุ้นที่มีธนาคารค้ำประกัน เป็นต้น อย่างไรก็ตามบริษัทเงินทุนบางแห่ง เช่น TISCO ก็ซื้อหุ้นอื่น ๆ ด้วย ทั้งนี้เพราะเป็นวัตถุประสงค์หลักของบริษัทในการพัฒนาตลาดเงินทุน แต่หาเห็นว่ามีความเสี่ยงมาก ก็จะทำการซื้อขายใน Percentage ที่ต่ำมาก ทั้งนี้เพื่อรักษาสภาพคล่องของบริษัทไว้ด้วย

บริษัทเงินทุนได้รับผลตอบแทนจากการค้าหลักทรัพย์ในรูปของกำไรซึ่งเป็นผลต่างระหว่างราคาขายกับราคาซื้อของหลักทรัพย์ที่ผ่านมือมา จะเห็นได้ว่าบริษัทเงินทุนซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ค้าหลักทรัพย์หรือหุ้นเป็นผู้กระจายเงินทุนและมีส่วนในการพัฒนาตลาดเงินทุนมากที่สุด เพราะจะต้องเสี่ยงที่จะซื้อและขายอยู่ตลอดเวลา กล่าวคือ เป็นผู้ที่มีทั้งอุปสงค์ (Demand) และอุปทาน (Supply) อยู่ในตลาดเงินทุน.

การให้บริการแนะนำและคำปรึกษาทางการเงิน (Financial Advisory and Consultancy Service)

ในการดำเนินธุรกิจไม่ว่าจะเป็นในค่านพาณิชยกรรมหรือค่านอุตสาหกรรมย่อมจะต้องมีปัญหาประจำวันเกี่ยวกับการดำเนินงานโดยเฉพาะปัญหาทางการเงินซึ่งธุรกิจบางแห่งอาจจะไม่มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้และประสบการณ์เพียงพอ จำเป็นจะต้องอาศัยคำแนะนำและคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อประกอบการตัดสินใจ เช่น การตัดสินใจลงทุนในสินทรัพย์ประจำ ธุรกิจอาจต้องการข้อมูลเพื่อช่วยในการตัดสินใจว่าจะซื้อหรือจะเช่าสินทรัพย์ประจำนั้น

บริการให้คำแนะนำและคำปรึกษาทางการเงินที่บริษัทเงินทุนให้แก่ธุรกิจมีดังนี้ :-

1. การวิเคราะห์และวางแผนการเงิน (Financial Analysis and Planning) โดยอาศัยงบการเงินของธุรกิจมาทำการวิเคราะห์อันได้แก่
 - 1.1 วิเคราะห์สถานการณ์ทางการเงินของบริษัท
 - 1.2 คาคะเนทางการเงิน
 - 1.3 จัดทำงบประมาณต่าง ๆ เช่น งบประมาณการขาย งบประมาณการผลิต งบประมาณเงินทุน งบประมาณเงินสด ฯลฯ
 - 1.4 วิเคราะห์ปริมาณการผลิตและผลกำไร
 - 1.5 จัดระบบและวิธีการควบคุมทางการเงิน
2. การศึกษาทางการเงิน (Financial Studies) ที่เกี่ยวกับ
 - 2.1 การจัดการเงินสดและเงินทุนหมุนเวียน โดยจัดทำงบกระแสเงินสด และงบแสดงที่มาและการใช้เงินทุน
 - 2.2 การบริหารโครงการและการลงทุน โดยศึกษาโอกาสสำเร็จของโครงการ ทำการวิเคราะห์และประเมินโครงการ
 - 2.3 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทุนและหนี้สิน
 - 2.4 การเพิ่มทุน ตลอดจนแนะนำว่าควรใช้เงินทุนจากแหล่งการเงินใด เช่น การออกหุ้นสามัญ การออกหุ้นกู้ ฯลฯ
 - 2.5 การควบบริษัทและการซื้อกิจการของบริษัทอื่น
3. การเตรียมการก่อนเริ่มโครงการ (Project Assistance) อันได้แก่
 - 3.1 การศึกษาโครงการขั้นต้น
 - 3.2 จัดเตรียมและเขียนโครงการ
 - 3.3 จัดหาเงินทุนทั้งภายในและภายนอกประเทศ
 - 3.4 จัดหาผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคนิคตามโครงการให้แก่ลูกค้า
 - 3.5 จัดการติดต่อสถาบันที่จะให้ความช่วยเหลือแก่โครงการได้ เช่น คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม และสถาบันการเงินอื่น ๆ

นอกจากนี้ยังให้บริการอื่น ๆ เช่น ทำการวิจัยตลาด ด้านอุตสาหกรรม และจัดทำรายการเครดิต ขอบเขตของงานเกี่ยวกับคำแนะนำและคำปรึกษานี้บริษัทเงินทุนจะกำหนดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในขณะนั้น และบริษัทเงินทุนจะถือว่าการขายละเอียดและขมุกขมูตต่าง ๆ เกี่ยวกับธุรกิจของลูกค้าเป็นความลับ-เช่นเดียวกับธนาคารพาณิชย์

ผลตอบแทนที่บริษัทเงินทุนได้รับจากการให้บริการนี้ในรูปค่าธรรมเนียมซึ่งจะมากน้อยขึ้นอยู่กับสภาพของงานและโครงการแต่ละโครงการตลอดจนเวลาที่ไขว่คว้า

การให้บริการจัดหาแหล่งเงินทุนแก่ธุรกิจ (Financing Service)

บริษัทเงินทุนนอกจากจะเป็นแหล่งเงินทุนแก่ธุรกิจทั่วไปโดยการให้สินเชื่อซึ่งคือเงินจากโครงการของลูกค้า และยังช่วยหาเงินทุนโดยการรับประกันการขายหลักทรัพย์ซึ่งเป็นการขายต่อมหาชน (Public Offering) ดังกล่าวมาแล้ว บริษัทเงินทุนยังให้บริการในการจัดหาแหล่งเงินทุนแก่ธุรกิจดังนี้ :-

1. จัดหาแหล่งเงินทุนโดยการติดต่อโดยตรง (Private Placement)
บริษัทผู้ต้องการ เงินทุนจะออกหลักทรัพย์และติดต่อกับบริษัทเงินทุนให้จัดการขายให้ คล้ายคลึงกับการรับประกันการขายหลักทรัพย์แบบทำดีที่สุด (Best effort) เพียงแต่วิธีการ Private Placement บริษัทผู้ออกหลักทรัพย์จะต้องยอมรับผู้ซื้อหลักทรัพย์ให้เขามารวมลงทุนด้วย กล่าวคือ เมื่อบริษัทเงินทุนนำหลักทรัพย์ของบริษัทดังกล่าวออกขายแก่ผู้ใดต่อได้ รับความยินยอมจากบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ก่อน หลักทรัพย์ที่ขายด้วยวิธีนี้ส่วนใหญ่เป็นหลักทรัพย์ระยะยาว ธุรกิจขนาดเล็กมักจะทำการจำหน่ายหุ้นสามัญด้วยวิธีนี้ ถึงแม้บริษัทเงินทุนจะติดต่อกับผู้ซื้อหลักทรัพย์ให้แต่ไม่ยอมรับความเสี่ยงภัย นั่นคือ ไม่ได้รับประกันการขายหลักทรัพย์
- สำหรับธุรกิจใหญ่ ๆ ที่ต้องการเงินทุน เช่น 20 ล้านบาท โดยการออกหุ้นสามัญ ก็จะใช้วิธีนี้ โดยเหตุผลดังต่อไปนี้ :-

1) ไม่ต้องการให้หลักทรัพย์ของคนออกสู่มหาชน เพราะการนำหลักทรัพย์ออกขายต่อมหาชนต้องใช้เวลาอันซึ่งภาวะตลาดหุ้นอาจเปลี่ยนแปลง ทำให้ราคาของหลักทรัพย์ที่จะขายได้อาจลดลง โดยเฉพาะราคาตลาดของหุ้นสามัญมักจะเปลี่ยนแปลงขึ้นลงอยู่เสมอ

2) ต้องการขายหลักทรัพย์ให้ผู้ซื้อรายใหญ่ ๆ เท่านั้น

3) การขายหลักทรัพย์โดยวิธีนี้ บริษัทผู้ขายไม่ต้องลงประกาศในหนังสือพิมพ์ เช่นการขายหลักทรัพย์ด้วยวิธีอื่นซึ่งเป็นการลดค่าใช้จ่าย

2. จัดหาแหล่งเงินทุนภายในประเทศ ในกรณีที่บริษัทเงินทุนได้ศึกษาถึงโครงการของลูกค้า เช่น การขยายโรงงาน การซื้อเครื่องจักรใหม่ เป็นต้น หากบริษัทฯ พบว่า ถ้าให้สินเชื่อแก่ลูกค้าตามโครงการนั้น ๆ จะได้ผลไม่คุ้มเงินทุนที่ลงไป บริษัทเงินทุนจะไม่ปฏิเสธคำขอของลูกค้าที่เคี้ยว แต่หาทางออกโดยจัดหาแหล่งเงินทุนอื่น ๆ ให้ เช่น เงินเบิกเกินบัญชีธนาคารพาณิชย์ เงินกู้ทั้งที่มีหรือไม่มีหลักทรัพย์เป็นประกัน ตลอดจนการจัดหาผู้เข้าร่วมลงทุน ชื่อเสียงของบริษัท เงินทุนที่ผู้ลงทุนยินยอมเป็นหลักประกันต่อลูกค้าได้เป็นอย่างดี อันที่จะจัดหาแหล่งเงินทุนซึ่งลูกค้าสามารถกู้เงินได้ภายใต้เงื่อนไขการกู้ที่เหมาะสมและเป็นไปได้โดยยุติธรรม

3. จัดหาแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศ เป็นการให้บริการต่อลูกค้าที่ต้องการเงินทุนจากต่างประเทศทั้งในอัตราดอกเบี้ยที่คงที่และผันแปรตามภาวะตลาด ตลอดจนสินเชื่อในการสั่งซื้อสินค้าและเครื่องจักรจากต่างประเทศ เช่น การติดต่อกับ **Export - Import Bank (EXIMBANK)** ในสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีนโยบายให้เงินกู้แก่ต่างประเทศที่ซื้อเครื่องจักรใหญ่ ๆ จากสหรัฐอเมริกาโดยคิดดอกเบี้ยในอัตราที่ต่ำ นอกจากนี้ยังจัดหาบริษัทต่างประเทศให้เข้าร่วมลงทุนด้วยตามความต้องการของลูกค้า ในการจัดหาแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศนี้ บริษัทเงินทุนมิได้เพียงแต่แนะนำเท่านั้นหากจะทำหน้าที่ในการเตรียมและเสนอข้อมูลเกี่ยวกับโครงการและทำการเจรจาแทนลูกค้าด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทเงินทุนที่มีสถาบันการเงินและการลงทุนที่อยู่ในเครือเดียวกันในต่างประเทศจะให้ความช่วยเหลือลูกค้าเป็นอย่างดี

สำหรับผลตอบแทนของบริษัท เงินทุนในการจัดหาแหล่งเงินทุนนี้เป็นในรูปแบบ

1. ค่าธรรมเนียมในการจัดหาเงินทุนโดยวิธี Private Placement โดยทั่วไปจะอยู่ในอัตรา $\frac{1}{4}\%$ ถึง $1\frac{1}{2}\%$ ของเงินทุนที่ได้รับ

2. ค่าธรรมเนียมสำหรับการจัดหาเงินทุนจากภายในและต่างประเทศขึ้นอยู่กับจำนวนเงินทุนและความยากง่ายในการจัดหาเงินทุน

นอกจากนี้บริษัท เงินทุนยังให้บริการแก่ลูกค้า โดยการบริหารกองเงินสะสมพนักงาน (Provident Fund Management) เงินทุนเพื่อการศึกษา (Educational Fund) โดยรับหน้าที่เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และจัดหาผลประโยชน์จากเงินทุนส่วนนี้ตามความประสงค์ของลูกค้า เช่น ถ้าลูกค้ายอมให้มีความเสี่ยง บริษัทเงินทุนจะทำหน้าที่เป็น Broker จัดซื้อหลักทรัพย์ให้และจัดการขายถ้าเห็นสมควรจะขาย กล่าวคือจัดการลงทุนให้เงินทุนส่วนนั้นมีผลประโยชน์ต่อลูกค้า.